

**MÚSICA DE
CAMBRA**

13 DE MARÇ
SALA 2 ORIOL MARTORELL
NICOLAS ALTSTAEDT
CELLO SOLO

PROGRAMA DE MÀ

HENRI DUTILLEUX
(Angers, França 1916 - París 2013)

TROIS STROPHES SUR LE NOM DE SACHER

(1976) - 9'

- I. Un poco indeciso
- II. Andante sostenuto
- III. Vivace

JOHANN SEBASTIAN BACH
(Eisenach, Alemanya 1685 - Leipzig 1750)

SUITE PER A VIOLONCEL N. 5 EN DO MENOR, BWV 1011

(1717-23) - 27'

- I. Prélude
- II. Allemande
- III. Courante
- IV. Sarabande
- V. Gavotte
- VI. Gavotte
- VII. Gigue

PAUSA 15'

JÖRG WIDMANN
(Múnich 1973)

MELODIE

(2019) 7'

ZOLTÁN KODÁLY
(Kecskemét, Hongria 1882 – Budapest 1967)

SONATA PER A VIOLONCEL EN SI MENOR, OP. 8

(1915) – 30'

- I. Allegro maestoso ma appassionato
- II. Adagio (con grand' espressione)
- III. Allegro molto vivace

NICOLAS ALTSTAEDT, VIOLONCEL

COMENTARI

per **Eva Sandoval**

TOT SOL

Un recital per a violoncel sol és una oportunitat magnífica per apreciar l'extraordinària versatilitat i polivalència de l'instrument, i més encara quan d'això se n'encarrega un intèrpret de la talla de Nicolas Altstaedt. L'alemany ha preparat un programa molt enfocat cap a la

modernitat, però que, alhora, ret homenatge a les arrels bachianes del corpus per a aquest instrument en solitari.

La història musical del s. XX no hauria estat la mateixa sense l'existència del director d'orquestra i mecenes suís Paul Sacher. Quan va fer setanta anys, el seu amic Mstislav Rostropóvitx va encarregar, a dotze compositors, peces per a violoncel que tinguessin, com a tema principal, la transliteració a notes musicals de les lletres del seu cognom: eS-A-C-H-E-Re (mi bemoll, la, do, si, mi i re). Així va néixer la primera de les *Trois strophes sur el nom de Sacher* (Tres estrofes sobre el nom de Sacher) (1976) de l'autor francès Henri Dutilleux (1916-2013), que posteriorment va completar amb dues seccions més. El tríptic (Un poco indeciso, Andante sostenuto i Vivace) constitueix un generós mostrari d'habilitats tècniques i expressives tenyit d'una malenconia intensa.

Johann Sebastian Bach (1685-1750) va escriure les suites per a violoncel sol a Köthen, entre 1717 i 1723, i amb aquestes va marcar un abans i un després en l'evolució del repertori per a l'instrument. La Suite n. 5 en do m, BWV 1011 és la més tràgica del conjunt. L'exploració del registre greu, des del sofisticat Preludi inicial, atorga una profunditat particular a l'obra. L'Alemanda perllonga l'atmosfera de serietat i inquietud fins a la Corrandà, que alleugereix el discurs. El moment més sublim arriba amb la Sarabanda, la simplicitat i la bellesa de la qual sembla que aturin el temps. Les Gavotes I i II ens regalen una bufada d'aire fresc que culmina a l'amable i saltironant Giga.

Com a resultat d'un encàrrec de la Fundació Daniel Barenboim, el polifacètic Jörg Widmann (n. 1973) (clarinetista, director i compositor de primera línia internacional) va escriure *Melodie* el 2019. En les seves creacions, Widmann aconsegueix conjugar la contemporaneïtat amb les referències al cànon clàssic-romàntic d'encuny germànic. Aquest diàleg musical entre el present i el passat, fins i tot entre Occident i Orient, el trobem a *Melodie*, que potencia el registre líric de del violoncel.

Igual que les suites de Bach, la Sonata en si m, op. 8 (1915) de Zoltán Kodály (1882-1967) és una altra de les peces fonamentals del repertori per a violoncel sol. En els seus tres moviments percebem clares influències de Debussy i Bartók, així com sonoritats i ritmes procedents de la música popular hongaresa. El virtuós Allegro maestoso ma appassionato, en forma de sonata, combina en el seu enèrgic tema principal els acords amb el desplegament melòdic. L'Adagio con gran espressione és un lament: el violoncellista, tocant amb arc i pizzicato alhora, simula un malenconiós cant amb acompanyament instrumental. Amb la seva fúria motòrica, l'Allegro molto vivace desafia fins al límit la destresa i la resistència de l'interpret per imitar diferents instruments populars, com els címbals o les gaites. Així, impregnada de folklore hongarès, conclou aquesta brillant i poderosa sonata.

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

LA VANGUARDIA

**CATALUNYA
RADIO**